

647

Walter C. Alvarez

GLANDULARUM
Quarundam, nuper Detectarum,
DUCTUUMQUE
EARUM
EXCRETORIORUM,
DESCRIPTIO,
CUM
FIGURIS:

Cui Acceſſit
ἘΥΧΑΡΙΣΤΊΑ, &c.

A *Gulielmo Cowper*, Chirurgo *Londinenſi*,
S. R. S.

LONDINI:
Impenſis *S. Smith* & *B. Walford*, Regiæ Societatis Typograph. ad Inſignia Principis, in Cœmeterio Divi Pauli, MDCCII.

I

Cowper

GLANDULARUM

Quarundam, nuper detectarum,

Ductuumque Earum Excretoriorum,

DESCRIPTIO, &c.

QUANQUAM nullum adhuc seculum fœliciùs quam præsens Anatomiam excoluit, in qua tot viri eruditi indesinenter satagunt, tot tantaque quotidie in lucem proferuntur inventa; restant tamen, restabuntque in perpetuum non pauca fœlicis, & curiosæ indaginis detegenda præmia, quorum

quorum notitia lucis non parum adferet œconomiæ animali, & quæ ſagacitatem noſtram fefelliſſe, & tamdiu latuiſſe mirabuntur forſan Poſteri. Hujus rei argumento ſint Glandulæ duæ, nuper à nobis nec ante à quopiam (quod ſcimus) obſervatæ in *Pene* Humano; quanquam membrum hoc ab aliis olim accuratè deſcriptum nos etiam ſolicitè ſæpiùs rimati ſumus, antequam in conſpectum venirent hæ Glandulæ. Hoc autem nobis animos & ſolatium ferat, quo minùs inſtituto abſterreamur, ſi ex quolibet conamine inventis novis non gaudeamus, idemque moneat ne nimium efferamur, ubi quid fœlicius contigerit, quum idem omnibus evenire non poteſt, aliorumque labores tali ſucceſſu frequenter deſtituantur, quorum ſolertia, & induſtria non minorem meruerunt laudem.

Circa digiti quadrantem infra Glandulas *Proſtatas* (*Tab.* II. *Fig.* 1. E.) duas alias Glandulas minores (*ibid.* G G.) figuræ ovalis depreſſæ, magnitudine Phaſeolum æmulantes, utrinque à latere *Urethræ* (*ib.* F.) aliquantò ſupra *Bulbum* Corporis Cavernoſi ejus locatas obſervavi. Amotis *Muſculi Acceleratoris* (*ib.* I I.) partibus ſuperſtratis utrinque *Urethræ* tactui ſeſe offerunt Duo corpora dura, quæ ſunt hæ Glandulæ. Harum color ad luteum

teum accedens *Proſtatarum* non abſimilis. Ductus earum excretorii in ſuperficie internâ (*ib. Fig.* II. A B.) juxta membranam *Urethræ* interiorem (*ib. Fig.* C.) conſpectui ſe præbent, unde digitum dimidiatum deſcendentes anguſtiores facti iſtam membranam obliquè perforant (*ib.* D.) & in *Urethram* liquorem deponunt. Totus hic à Glandulis ad *Urethram* tranſitus admodum anguſtus, & in cadavere nuper mihi ſubjecto alterum, eorum valdè contortum deprehendi prope ejuſdem oſtiolum. Apertâ *Urethræ* parte ſuperiore juxta *dorſum penis*, & expansâ *Urethræ* membranâ interiore, ſi comprimantur Glandulæ, ore duplici diſtincto liquorem eructant diaphanum, & viſcidum. Oſtiola hæc in *Urethram* aperiuntur immediatè infra curvaturam ejus ſub *Oſſe Pubis* in *Perinæo.*

In his Glandulis, & earum Ductibus Excretoriis diſponendis artificium naturæ egregium. Quippe erecto Pene, & Corporis Cavernoſi Urethræ *Bulbo* diſtento neceſſariò comprimuntur hæ Glandulæ, & liquor contentus in *Urethram* exprimitur. Quin & *Muſculi Acceleratoris* pars his Glandulis ſuperſtrata compreſſionem adjuvat. Ut hæc omnia organa in comprimendis his Glandulis conſentiant neceſſarium videtur, quia liquor, quem ſecer-

 nunt,

nunt, tenacissimus, ut usus, cui destinatur, postulat.

Præcipua naturæ intentio in formandis hisce Glandulis opus genitivum primariò respicit, ut ex organorum in aliis animalibus his analogorum examine clariùs patebit.

Soricibus hæ Glandulæ magnitudine insignes ita locantur, ut inter erigendum Penis intumescentia eas ad Ossa Pubis apprimat, quod idem in *Echino terrestri* aliisque quibusdam animalibus observandum.

Apris autem maximæ sunt, & fluidum, quod secernunt, magis viscidum, & minùs diaphanum, quam animali cuicunque hactenus mihi subjecto. In structura etiam hoc eis singulare, quod musculo donentur peculiari Avium Ventriculo Musculoso non absimile, quæ ita instrui videntur, ut fortiùs quasi prælo exprimatur liquor earum, qui his animalibus admodum glutinosus, & aliis etiam præter coitum temporibus exprimendus. His enim *Meatus Urinarius*, cum perlongus sit, hoc liquore, quo illinatur, & ab injuriis salium acrium, quibus urina gravida est, defendatur, opus habet. Juxta mensuram salium acrium, quos continet diversorum animalium urina, &

juxta

juxta longitudinem *Meatus Urinarii* variatur etiam Glandularum proportio. Quod autem notatu dignum fœmellis desunt, quanquam quid illis analogum reperiatur. Hoc etiam accurato Anatomico *Regnero de Graaf* observatum in fœminis, qui tales Glandulas descripsit, & *Prostatas Mulierum* vocat. Harum Ductus Excretorii, cum in exitum Urethræ hient, sales acres à *Nymphis* & *Labiis pudendi* arcent, & in coitu liquorem eructant, ut alibi observavi. *Urethra* enim illis brevissima cum sit, sola *Sphincteris Vesicæ* contractio sufficit ad expellendas quascunque *Urinæ* reliquias.

Usus harum Glandularum duplex. Primò enim cum erigitur Penis tantum liquoris emittunt quantum ad extrudendas quascunque Urinæ reliquias sufficiat, atque ita prohibeat quo minùs cum Semine confundantur. Secundò, per continuam liquoris emissionem Urethram contra Sales Urinosos muniunt; quale officium neque *Prostatæ*, neque *Vesiculæ Seminales* præstare poterant, utcunq; necessarium. Quia *Musculi Sphincteris* vicinia ita membranam Urethræ interiorem corrugat, ut Liquori *Prostatali* facilis non detur exitus. Semen autem *Caruncula*, seu *Caput Gallinaginis* ita cohibet, ut horum alterutri exprimendo *Diaphragmatis*, *Musculorum Abdominis*, & *Levatorum Ani* cooperatio desideretur.

Præter

Præter Glandulas ſupra deſcriptas, quas in Corpore Humano primus tribus aut quatuor abhinc annis detexi, & earum hiſtoriam dedi in *Actis Philoſophicis Societatis Regiæ Londinenſis, menſis Novembris, Anni Milleſimi, Sexcenteſimi Nonageſimi Noni*, *No.* 258. aliam etiam Glandulam ante inobſervatam cum duobus Ductibus Excretoriis in *Urehram* hiantibus obſervavi, cujus magnitudo & figura ex *Tab.* III. *Fig.* 2. F. ubi in ſuperficie exteriore membranæ interioris *Urethræ* ſublato Corpore Cavernoſo exhibetur, ſatis innoteſcit.

Sita eſt hæc Glandula in angulo curvaturæ *Urethræ* ſub *Oſſibus Pubis* in ea parte *Perinæi*, quæ *Ano* adjacet. Ut fœlicius quis hanc Glandulam inveſtiget, Corpus Cavernoſum ſecundum longitudinem incidendum uſque ferè ad membranam *Urethræ* internam, tum Corpus Cavernoſum cautè à membrana ſeparandum, quod dum fit, in dicto loco ſeſe oſtendit Glandula. Ductuum Excretoriorum oſtiola quærenda in *Urethra* circa digiti quadrantem infra priores; vide *Tab.* III. *Fig.* 1. K K.

Haud

Haud abſurda mihi videtur conjectura, eum liquorem qui ſub finem *Gonorrhœæ* nondum penitùs abſoluta curatione effluit viſcidus & diaphanus, qui ſermone vernaculo dicitur **a Gleet,** in his Glandulis ſuos habere fontes, non in *Proſtatis*, aut *Veſiculis Seminalibus*, ut vulgata fert ſententia. Qualis fluxus vocabulo non inepto *Lampræa* dici poteſt. Si autem Ulcus Venereum in Oſtiolum Ductûs ex his alicujus Excretorii, eroſo tandem ſphinctere *Lampræa* fit obſtinata, & forſan incurabilis. Hujus rei exemplum unum vidiſſe contigit, exhibente Domino Doctore *Drake*, cujus Iconem vide *Tab.* III. *Fig.* 1. *. Hinc improbatur vulgaris medicinam & chirurgiam exercentium mos ingerendi repetita cathartica, & inutilem medicamentorum aſtringentium farraginem, quorum in locum in *Lampræa* cum fructu & levamine ſubſtitui poſſunt injectiones abſterſivæ & reſtringentes.

TABU-

TABULARUM EXPLICATIO.

Tabula Prima

EXhibet *Veſicæ Urinariæ* partem anteriorem cum *Pene* cæteriſque partibus Genitalibus annexis, quæ realibus paulo contractiores exprimuntur.

A A. Corpora Cavernoſa Penis integra.

a a. Et eorundem extremitates in Corpus Cavernoſum *Glandis* receptæ, ut etiam *Tab.* III. *Fig.* 1. o- - - -

B. Cutis Penis Portio *Præputium* conſtituens.

b. Ejuſdem duplicatura, ſeu pars inferior *Glandi* alligata.

CD. Vaſa ſanguifera Dorſum Penis permeantia cerâ repleta.

c c. Trunci eorum à *Glande* rescissi.

d .... Venæ Præputii Truncus per quam Cera in cæteras Venas immissa. Per hanc inter *Præputii* & *Penis* Venas *Anastomosin* sanguinis pars revehitur, etiam compresso in Erectione *Penis* Trunco magno Venæ M. De quo *vide Myotomiæ nostræ Reformatæ Appendicem.*

E. *Glans Penis.*

e. *Urachi* Portio.

F. *Vesicæ Urinariæ* pars anterior.

f. Membrana ejusdem interior in qua Fibrarum Musculosarum ordo conspicitur,
(g g) & g g Ostiola Ureterum bina, cum
(h) *Glandulis Miliaribus* h quæ Mucum Membranam illam illinentem, & à Salibus Urinæ munientem secernunt.

G G. *Ureteres* rescissi.

H H. Vasorum Deferentium Portiones.

I I. Veficularum feminalium Portiones.

K K. *Proftatæ* cum *Urethra* R R per anteriora divifæ.

L---- *Caruncula* Veficulas feminales claudens, ubi etiam Oftiolum Vafis Deferentibus cum
(o o) iifdem commune o o.

i i. Ductuum Proftatarum Excretoriorum Ofcula ex utrinque *Carunculæ*.

M. Venæ Penis pars ea, quæ à Ligamento Offium Pubis comprimitur in Erectione Penis.

N N. Arteriæ } Dorfum Penis decurrentes.
O O. Nervi }
PP. Corporum cavernosorum principia ab ossibus Pubis separata
Q Q. Mufculi Directores Penis.

R R. Latera Urethræ diducta & expanfa.

S. GLANDULA MUCOSA fupra defcripta dextri lateris acu diftracta.

t. Oftiolum

Tab: I.
e
F
G
G
H
H
I
I
K
K
L
R
R
P
P
N
N
M
O
O
A
D
A
d
C
B
B
b
E
a
a
M V Gucht Sculp

t t. Oſtiolum Ductus Excretorii ut ſe in Urethra Muco proprio turgidum exhibet.

r. Oſculum Ductus Excretorii ſiniſtri, quod valde patulum erat, & exitum habuit communem cum Ductu Excretorio ejuſdem lateris GLANDULÆ MUCOSÆ inferioris nuperrimè detectæ. Vide *Tab.* III. *Fig.* 1. * ---- & *Fig.* 2. F. ----

---

Tabula Secunda.

FIG. I.

A b, Portio Veſicæ Urinariæ.

B B, Ureterum Portiones.

C C, Vaſorum Deferentium partes.

D D, Veſiculæ Seminales flatu per Vaſa deferentia aliquantulum diſtentæ.

a a, Vaſa ſanguifera Veſicularum Seminalium.

E, Glandulæ Proſtatæ.

F, Urethra expanſa ſuperiori & anteriori parte apertâ, ut denudentur Oſtiola Ductuum Excretoriorum Glandularum ſequentium.

G G, Glandulæ ſupra deſcriptæ duæ, quæ à Liquore quem ſecernunt GLANDULÆ MUCOSÆ dici poſſunt.

h, Ductus Excretorius GLANDULARUM MUCOSARUM alterius priusquam *Bulbum* Cavernosi Corporis Urethræ subeat.

I, Bulbus Corporis Cavernosi flatu partim distentus, & Musculo Acceleratore denudatus ut Membrana exterior appareat, quæ tenuissima est, quo magis adæquatè Musculus dictus *Bulbum* comprimat, & sanguinem contentum adigat versus Glandem Pene erecto.

K, Musculorum Penis par tertium.

L L, Musculus Accelerator per suturam mediam divisus super *Bulbum*, à *Bulbo* postea liberatus & expansus.

l l, Musculi hujus pars superior, quæ GLANDULAS MUCOSAS immediatè superscendit.

M M, Musculi Directores Penis.

N N, Corpora Cavernosa Penis.

O, Corpus

O, Corpus Cavernosum Urethræ.

P, Ligatura flatum cohibens intra Corpus Cavernosum Urethræ & ejus *Bulbum*.

Q, Apertura per quam flatus immissus est.

F I G. II.

GLANDULARUM MUCOSARUM alteram in aqua maceratam, & Ductum ejus Excretorium Argento vivo repletum exhibet.

A, GLANDULA MUCOSA maceratione mole aliquantulum aucta.

b, Ductus ejus Excretorius.

C, Membranæ interioris Urethræ Portio expansa.

D, Ostiolum Ductus Excretorii.

Tabula

Tab. II.

Fig: I.

B B A C C a a D D E K G F G h l l L L I M M N O P Q

I. Sturt Sculp.

Tabula Tertia.

FIG. I.

URethra aperta ut conſpectui pateant Ductus GLANDULARUM MUCOSARUM, &c.

Hæc Figura etiam typo naturali paulò contractior.

A A A, Veſicæ Urinariæ Pars aperta, & expanſa ut ejus interiora pateant.

B, Stylus Ureteri ſiniſtro immiſſus ad oſtendendum ejus in Veſicam progreſſum.

C, Ureteris dextri Pars aperta, ut ejus in Veſicam inſertio pateat.

E E, Veſicularum Seminalium pars anterior.

e, Vaſa ſanguifera quæ Vaſa Deferentia, & Veſiculas Seminales intercurrunt.

F F, Proſtatæ

FF, Proſtatæ diductæ.

ffff.. Urethræ diviſæ Parietes diducti.

G.... *Caruncula* cum Oſtiolis Ductuum Excretoriorum Proſtatalium utrinque expreſſis, ut in *Tab.* I. i i.

HH.. GLANDULARUM MUCOSARUM prius deſcriptarum PAR acu depreſſum.

I, Styli duo Ductibus earum ſecretoriis immiſſi, ex quibus Orificium dextrum rectum, ut in ſtatu naturali; alterum
(*) *... vero amplum admodum in hoc ſubjecto ex Ulcere.

K, Stylus in Ductum Excretorium GLANDULÆ MUCOSÆ poſtremo loco deſcriptæ. *Fig.* 2. F...

L... *Bulbus* Corporis Cavernoſi Urethræ Cerâ repletus.

M, Corpus Cavernoſum Urethræ utrinque Cerâ repletum.

N, *Glans*

N, *Glans* Penis Cerâ per *Venam Præputii* immissâ referta. Vide *Tab.* I. d - - -

O - - - Cavitas in quam Corpora Cavernosa Penis (*Tab.* I. a a a a) terminantur.

Q, Pars Glandis superior Peni adjuncta.

P, Membrana Carnosa Penis ejusdem parte anteriore extractâ, & acu fixâ.

F I G. II.

V*Esicæ Urinariæ* Puelli Portio cum Urethra, &c. Typum Naturalem æquantia.

A, Pars Vesicæ Urinariæ inferior & posterior flatu rigida.

b B, *Vesiculæ Seminales.*

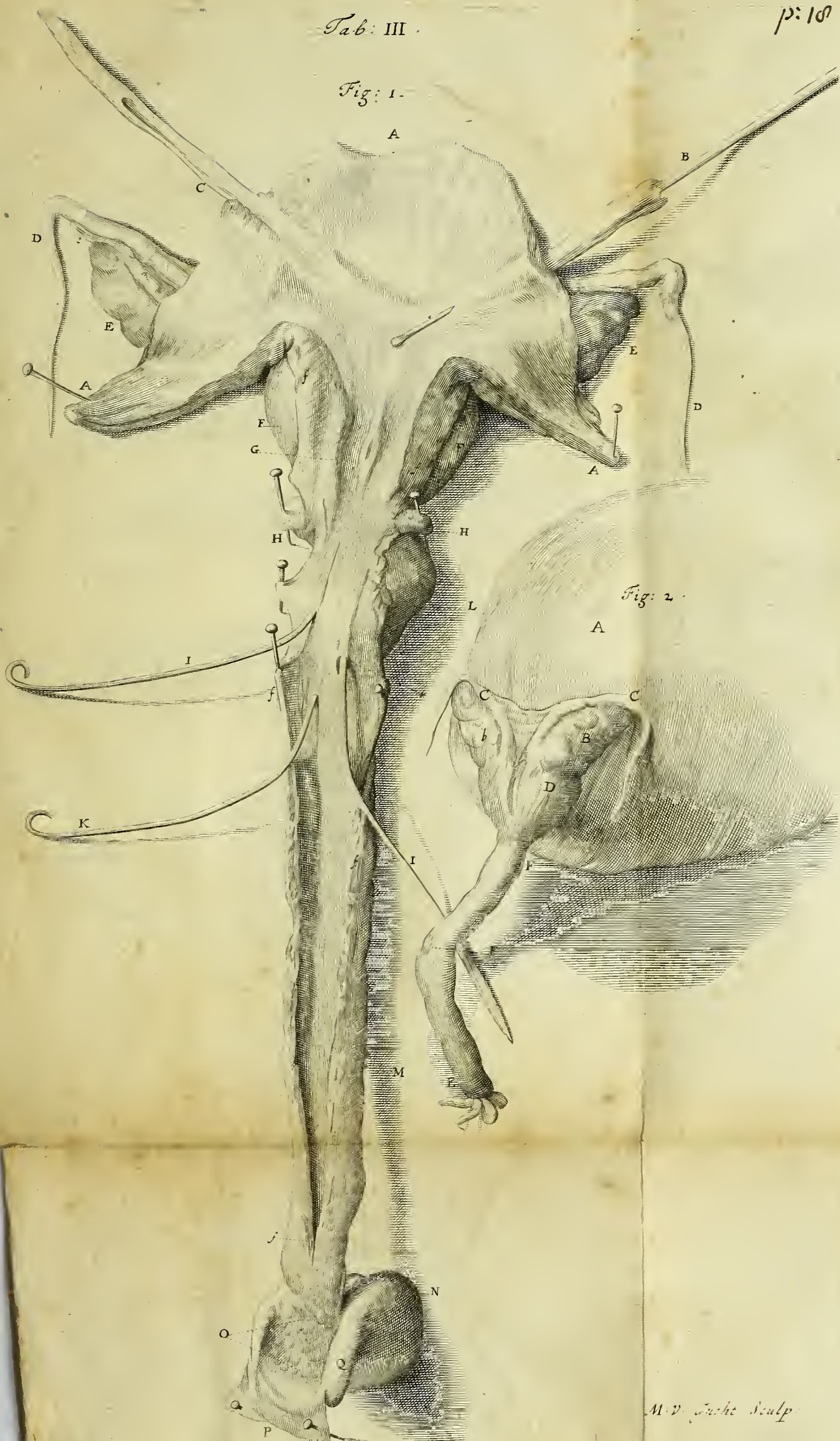
C C, *Vasa Deferentia.*

D, *Prostatæ.*

E E, Urethra Corpore Cavernoso sublato inflata.

F F, GLANDULA MUCOSA ultimò descripta ad Angulum curvaturæ Urethræ, ubi Ossa Pubis subit.

'E Y-

Tab: III.
Fig: 1.
Fig: 2.
M. V. Gucht Sculp.

ʼΕΥΧΑΡΙΣΤΙ΄Α,

IN QUA

DOTES plurimæ & ſingulares

GODEFRIDI BIDLOO, M. D.

ET

In Illuſtriſſima *LEYDARUM* Academia

ANATOMIÆ PROFESSORIS CELEBERRIMI

Peritia Anatomica, Probitas, Ingenium, Elegantiæ Latinitatis, Lepores, Candor, Humanitas, Ingenuitas, Solertia, Verecundia, Humilitas, Urbanitas, &c.

CELEBRANTUR,

ET

Ejuſdem CITATIONI humillimè

RESPONDETUR:

A *Gulielmo Cowper*, Chirurgo *Londinenſi*, S. R. S.

LONDINI: MDCCI.

GULIELMUS COWPER

Lectori Candido

S. D.

DIU est, à quo humanissimo Professori gratias retulisse decreveram, quod mihi cum Celeberrimo Swammerdamo *communes honores, & tam Explicationibus meis quam Figuris ejus nomen suum inditum, voluit. Neq; tamdiu Grati Hominis officio deesse constitui, quin Urbanitatem Professoris, qui de me totum elegantiis & blanditiis refertum composuerat Libellum, pro tenuitate saltem meâ remunerarem. Dum vero ad prælum festinarent hæ, quæ sequuntur, Chartulæ, mora hinc injecta est. Conveniunt me Bibliopolæ* Smith *&* Walford *querentes pactum Figurarum numerum se nondum Amstelodamo obtinuisse, & orantes ne quam responsionem e-*

mitterem,

mitterem, priusquam, quæ residuæ erant, Figuræ redderentur, veriti forsan ne in tam singulari Urbanitatis certamine quid sinistrè exciperetur, & Professor in causâ esset, quo minùs pacti fides omninò liberaretur. Haud iniqua petentium precibus mora data est, quæ huc usq; Schedulas hasce distinuit, quod ne gravetur Celeberrimus Professor, & Lector Benevolus, instanter oro; præsertim cum quicquid hoc sit moræ, id culpâ non factum est meâ. At quoniam in libello suo pro insigni erga me amore amicè me monet Professor, me Figuras (quas suas vocare libet) ineptè literulis onerasse, & earum nitorem fœdasse, inficias non eo me plures quam septingentas addidiße, quarum invidiâ (si etiam Lectori ineptæ videantur) ut eum omninò exonerem, eas Minio distingui in posterum curabo. Atq; iterum tali si me dignetur honore, siquid regerat Professor promptiorem, & instructiorem habebit Respondentem. Hæc pro hac vice dicta sufficiant, ne te obtundam, Lector Candide, Vale.

Vin-

'ΕΥΧΑΡΙΣΤΙ'Α, &c.

QUoniam id mihi contigit, quod viris bonis non rarò ſolet accidere, ut mihi litem moveat Vir malevolus, de re non ſua, & coram Regia Societate in jus vocet. Tantiſper mihi non deeſſe conſtitui, quin Plagii crimen (cujus me inſimulat) in proprium forſan inſimulantis caput reciſurum diluam, & ſimplici narratione omnem à me amoveam culpam, convitia iſtius neque moleſtè ferens, neque redditurus.

Siquis forſan nondum audierit, nunc ſciat velim, annis jam elapſis quatuordecim præterpropter in lucem emiſſum fuiſſe à Gothofrido Bidloo M. D. nunc Leydis Anatomiam profitente, librum Anatomicum figuris elegantibus centum & quinque ſpecioſum. Hæ Figuræ ære inciſæ ſunt ex Delineationibus ad vivum *Gerardi* de *Laireſs*. Quis vero Schemata paravit & delineanda exhibuit vix dum ſatis conſtat. Quippe qui librum edidit Bid-

Bidloo, & Tabularum explicationes Latinè adjunxit ſuas par operi nullo modo videtur, ut qui nec ipſe ſecuerit corpora ſic delineanda, nec delineatorum partes ſatis noverit diſtinguere. Neque hæc temerè aſſero. Ipſæ ipſius explicationes verbis meis fidem facient. Nam & partes quampluri mas principes in ipſis Tabulis probè expreſſas litterulis notare omiſit, & in explicatione Tabularum loco dignatus non eſt, unde facilis eſt conjectura, eas illi aut non viſas, aut non cognitas, quorum neutrum contingere potuiſſet, ſi ex ipſius adminiſtratione Schemata, unde iſtæ Tabulæ depictæ ſunt, exhibita fuiſſent. Quod verò Profeſſorem Celeberrimum gravius urget, partes etiam non paucas notis & explicatione honeſtavit, ubi in Figuris ipſis ejuſmodi nihil compareat. Inter has etiam Tabulas, ſuas enim habent lituras, quædam ſunt omninò fictitiæ, & à natura alienæ, & abhorrentes, pinguis & luxuriantis cerebri progenies, pro quibus gratiæ ſoli Profeſſori habendæ. Nec minùs in diripiendis alienis ſagax, quam in ſuis inveniendis fœlix Lugduni Batavorum lumen hoc novum. Illi ingenioſa etiam manus eſt; quippe quaſi fingendi honorem aliis invideat, non pauca rara, & inſolita viſu, qualia Natura nunquam exhibuit, aut exhibebit, ex aliis in ſuum tranſtulit opus; nequid Monſtri, quo obſtupeſceres, curioſe Lector, deeſſet. Ne

Ne mireris igitur, Lector Benevole, ſi excandeſcat, ſi vix apud ſe ſit præ ira Celeberrimus Profeſſor, ſiquis tanto ingenio, labore, & aſtutia comparati operis honore eum ſpoliare audax aggrederetur. Habes infelicem me, cui vehementer ſuccenſet, quem falſo crimine, ſuſpicione injuſta, libellis famoſis, & calumniis indignis tantum non opprimit, & more patrio*, ut reum habeat confitentem, torturam adhibet. Quàm indignè autem ab illo accipiar, te judicem conſtituo, coram te cauſam agam, & ſi, cujus me poſtulat, in ipſum crimen retorqueam, ſibi acceptum referat. Tantum enim abeſt, ut illi librum ſurriperem, quod queritur, ut ejus deprædationes (quarum non levis mihi erat ſuſpicio) alto premerem ſilentio, &, quodcunque ejus erat extra controverſiam, intactum reliquerim.

* Non enim me latuit fama, deſignatas & inchoatas fuiſſe haſce Tabulas à clariſſimo Swammerdamo, cujus in ſecandis cadaveribus diligentiam & felicitatem omnes laudant. Priuſquam tamen quam abſolutas omnibus numeris haſce Tabulas daret, morte præreptus eſt. Hæ Tabulæ nondum abſolutæ, ut in lucem prodirent, Bidloo commiſſæ ſunt. Hinc illi miniſtrata occaſio ad-

dendi Figuras, quaſcunque voluerit, unde non eſt, quod mireris, Lector, ſi inter figuras quamplurimas elegantes multæ occurrunt accuratiſſimo Swammerdamo omnino indignæ, quæ tamen proprium ſapiant authorem.

Neq; hæc ex conjectura ſola dicta ſunt. Quippe res ipſa verbis meis fidem facit. Nam Bidloum ipſum Corpora ſecuiſſe, Arterias, Venas, Nervos, Lymphæ Ductus, Ductus Excretorios, Organa denique omnia corporis humani Delineatori exhibuiſſe, quas poſtea graphicè delineatas in Tabulis ipſis non agnoverit, vix fidem inveniet. Hæc quidem Præfationi Explicationum noſtrarum ipſarummet Tabularum ſermone Anglicano annis abhinc duobus editarum inſeruiſſe licuit. Placuit tamen potius hæc oblivioni tradere, & gaudentem plagio dimittere, quam ut per me illæſum furtum Profeſſoris, & in rebus Anatomicis imperitia palam fierent, aut Fama lacerari videretur.

Si tandem laceſſitus in arenam memet ipſum vindicaturus deſcendo, ſtudiosè evitabo ſterquilinium, in quo ſe tam fœdè volutat Celeberrimus Profeſſor, memor quam minime deceant os ingenuum opprobria & convitia rationum inopiam certò indicantia. Idcirco maximam Diſſertatiunculæ

Leydenſis

Leydenſis partem, utpote ſolis conviciis ſcatentem, deſpectui habiturus ſum, ſoli facto, & rebus per ſe evidentibus immoraturus.

Cum innoteſceret Samueli Smith & Benjamini Walford, Bibliopolis Londinenſibus, apud Henricum Boom Bibliopolam Amſtelodamenſem otiari Tabulas Æneas Bidloi dictas, propter malam Explicationum & Additionum famam; cumque iiſdem conſtaret de iſtarum Figurarum Elegantia, & accurata ad vivum delineatione, (exceptis tantùm paucis ex propria forſan Bidloi deſignatione) ſubiit paciſci cum dicto Bibliopola pro trecentis Exemplaribus abſque explicatione Bidloana imprimendis; quæ, cum ex pacto traderentur ſub conditione nullam explicationem Lingua Latina aut Gallica ſcriptam adjiciendi, mihi commiſſa ſunt, ut novam explicationem ſermone noſtro, aggrederer, omiſſiones & defectus explicationis Bidloanæ ſupplerem, errores denique quoſcunque in deſignatione ipſarum Tabularum Figuris ad vivum delineandis, & ære incidendis corrigerem. Neque enim niſi ſub hac conditione hoc opus in me ſuſcepturus eram. Quin & literulas ſeptingentas propria manu addidi, & calamo cuilibet Exemplari addendas curavi, quibus partes in Tabulis Bidloanis expreſſæ in explicatione Tabularum Bidloana omiſſæ notarentur. E 2 Ne-

Neque mirum si harum rerum Bibliopolæ Batavo nulla incideret suspicio, qui quum in venditione Exemplarium conditione additâ contra expositionem quamcunque Latinam, aut Gallicam lucro cavisset suo, de reliquo parum solicitus erat, quid aliud de illis fieret. Quin nec ipsi Professori adeò displicuit olim institutum nostrum; utpote qui suis stupiditatem jactabundus exprobraret, qui opus suum parvi penderent, quod Anglis tantopere arridere diceret, & in Sermonem Anglicanum traductum iri polliceretur; quanquam ista spe destitutus, cum intelligeret omissiones, & errores suos modestè notari, aliam cantavit cantilenam, & Bibliopolam suum dehortari conatus est, ne juxta fidem datam pacta mitteret exemplaria.

Dum enim descriptionem novam Partium in istis Tabulis expressarum molirer, & in Appendice construendo occupatus sum, accedit ad me Celeberrimus Professor unà cum Domino Doctore Hutton, qui sciscitari cœperunt, num Anatomiam Bidloanam in Linguam Anglicanam vertere satagerem? quod quidem negavi, coram utroque pronuntians, me Expositionem omnino novam moliri istarum Tabularum, quas ediderat Professor; simulque mentionem injeci pacti inter Bibliopo-

las

las noſtros, & Amſtelodamenſem pro Exemplaribus. Quod autem dicit me tunc temporis faſſum eſſe, *curtiorem mihi eſſe Latinitatis ſupellectilem quam ut id aggrederer*, Figmentum illi proprium & familiare eſt, qui verba ſua aliis ſolet obtrudere.

Quod ſi faſſus eſſem, neq; enim nunc inficias eo, me non ſatis capere Bidloanas expoſitiones iſtarum Tabularum (quas vocat Latinas) unde tamen hoc mihi vertit vitio? Quaſi Latinè intelligenda eſſent, quæ Latinè non ſunt ſcripta. At ſi famæ conſuleret ſuæ Eruditiſſimus Profeſſor, me & alios tam Argumento, quam Lingua, minus verſatos optaret. In utroque enim ſcatent mendæ Lippis, & Tonſoribus notandæ. At neque amicis fidelior, illorum etiam verba in ſenſum detorquet alienum, quippe acceptis à Doctore Hutton literis Apr. 20. 1698. datis, in quibus hæc ſunt verba, **Mr. Cowper tells me your Book with his Animadversions will be out in a little time.** (i. e.) *Dominus Cowper ait librum tuum cum Animadverſionibus ejus brevi in Lucem miſſum iri:* Quæ pro ſua Ingenuitate & Latinitate ita reddidit Profeſſor, *Magiſter Cowper dixit mihi librum tuum cum ſuis Annotationibus, brevi appariturum.* Unde Spes erat poſſe hæc verba de Explicatione ſua

intelligi.

intelligi. Quòd si sua ita depereat, hanc licentiam illi indulgeas velim, Lector Ingenue, per me enim licet,

Ut sine Rivali, seque & sua solus amaret.

Quum vero acceperat librum nostrum brevi emissum iri, & ratiunculam etiam additionum nostrarum quamvis quidem imperfectam; Literas ad me dat, in quibus ultrò auxilium promittit suum in eorundem plerisque addendis, quæ ipse prius addideram. Ne autem non prius emitteretur liber, aut emisso proximus esset, quam Literæ traderentur, & promissum expectarem auxilium, viginti quatuor dies cunctatur ab acceptis Huttonianis, priusquam suas ad me dat, quas tandem Maii 14. datas accepi in hæc verba:

Percepi ex Nobilissimo D. Huttonio, te opus meum Anatomicum translatum in Linguam Anglicanam, annotationibusque tuis illustratum, publici juris facturum brevi; gaudeo reverà sortique gratulabundus meæ, egregios videre tuos gestio labores vehementer: si quidquam sit, quod mea tibi operâ, hac in re effici possit, velim me moneas actutum; dies enim ut diem docet; ita multa, post editam meam Anatomiam, detecta, tibi subministrare impar non sum. ex. gr.

Novum

Novum Systema musculorum figuris & machinis exhibitum, novam Demonstrationem iconographicam de Musculis diaphragmatis. Observata ad musculos Laryngis.

Organi respiratorii fabricam, & movendi methodum. Ex arteriarum & venarum extremis divaricationibus quædam mea.

Segregationis liquidorum glandularumque Organum.

Multa ossium examen spectantia, & sic porro. Si participem me certioremque facere, qua methodo notæ, addimenta, emendationesque tuæ sunt dispositæ, onerosum tibi non sit nimium, rogo hoc mihi præstes officium, tuaque accepta responsione non morabor tibi mox animi mei grati signa offerre debita, ut potero luculenter. Vale, & vive in decus nobilissimæ Artis Apollineæ.

Habes hic, Amice Lector, specimen *Ingenuitatis*, *Sagacitatis*, & *Elegantiarum*, quas tantòpere crepat Eruditissimus Professor. Ut Ingenuitatem & Urbanitem ostendat, auxilium pollicitatur in edendo libro, quem dudum editum, aut edito proximum, *i. e.* prælo maxima ex parte emissum novit. Ut Sagacitatem, quas me fecisse additiones ex Huttonio

nio didiciſſet, mihi pro ſuis porrigit. Ne autem iſtarum pollicitationum inepta oſtentatio patefieret, priùs edi librum curat, quam fides exigi poſſit, & deinde præoccupari ſe queritur. Ut denique Elegantias, hanc Epiſtolam, & alias publici juris fecit, unde puræ Latinitatis gloriam ſibi acquirat.

Gratulor vero tibi ſeriò, Lepidiſſime Profeſſor, de inventione tua *Organi*, quod *ſegregat Glandulas*. Quod ne quiſquam tibi ſurripiat in poſterum, defendam, ut inventi tam ingenioſi, quod tui proprium eſt, tibi ſoli ſemper habeatur honos. Quod ſi æquè fœlix Celeberrimus Profeſſor in *Obſervatis ad Muſculos Laryngis*, ac in invento Organo, me ſponſorem offero neminem unquam illi quicquam ſurrepturum.

Oſtenderam autem ineunte Martio 169⁷⁄₈ Domino Doctori Hutton Præfationem Explicationum mearum, in qua reprehenderam Figuras Muſculorum Laryngis Bidloanas, ſimulque memineram me novas & accuratas iſtorum Muſculorum figuras excudi curaſſe; cujus rei cum notitia forſan obſcura Bidloum pertigerat, nequid mihi agendum relinquere videretur ſua in eoſdem muſculos obſervata poſt decem inde hebdomadas mihi obtrudere vult, quæ fortaſſe nulla ſunt, at certè, ſi figuris eorum ſuis paria, nullius pretii.

Quod

Quod autem de aliis quibusdam Epistolis, & nuntiis Southwellio, Beestonio, & aliis, nescio quibus, Germanis, & Belgis garrit, certe eorum nullus ad me pervenit, & nunc primùm de iis audio per infamem hunc libellum. Quin & ipse Dominus Southwellius in conventu Regiæ Societatis de hac re à me interrogatus, ut generosum & ingenuum decebat, palam professus est, se ne verbum quidem à Bidloo mihi protulisse.

Pergit autem, & quanquam acceperat, aut (ut ipsius verbis utar) *multus apud* eos *erat rumor, opus suum Anatomicum à me auctum, illustratum, correctum, in Anglicanam translatum Linguam, typis impressum, publicique juris esse factum jam dudum*, ab Huttonio quærit, cur suis non responderim; cui Huttonius, siquidem Huttonii sit ea Epistola, quam Bidloi propriam suspicarer potius propter fidem malam, & elegantias verè Bidloanas.

Whitehalliæ, *Oct.* 14. 98.

CUPERUM CHIRURGUM non video, neque vidi eum per septem menses præterlapsos Circiter Kalendas Martii anni currentis, forte fortunâ illi obviam fui, illumque adortus & allocutus sum de opere tuo

F. *Anatomico,*

Anatomico, nondum divulgato: parum mihi ſatisfecit eâ in re, & cum meam planè declaraviſſem ſententiam, id ægrè ferebat, & ut non dubito, fert ab aliis factum. Interim extat opus, & in Anglicanam Linguam tranſlatum. Tuas ipſiſſimas Figuras, integras, & omnes Amſtelodamo ſibi curavit, ut intelligo ab aliis, uſque ad trecentas copias uniuſcujuſque Figuræ, totidem enim ſunt operis copiæ & non plures. Literati noſtræ facultatis, tuum præ manibus habent librum, tranſlatum non æſtimant, figuræ cum non ſint æquivalentes prioribus; unde decus tuum, illi viro eſt dedecori, &c.

Huic aliam ſubjungit à Bibliopola Amſtelodamenſi, Belgicè ſcriptam, & à ſe Latino-barbarè redditam, quarum utraque ita Phraſi, & Commatum inepta diſpoſitione conveniunt, ut facilè quis credat, omnes ex eadem Officina proficiſci. Quod ſi hæc, aut hujuſmodi quæpiam ſcripſerit Huttonius, malâ fide ab illo mecum actum eſt, ſin aliter pejore cum illo à Bidloo; & utroque modo illatæ injuriæ debentur mihi vindiciæ. Quippe ſi de Latinitate Bidloi parum ſolicitus fuerit Huttonius, de fide ejus minus ſecurum fuiſſe oportuit. Aliter enim res ſe habet, ac narratio, ſive ea ſit Profeſſoris, ſive Huttonii. Cum enim circa dictas Kalendas Martias Domino Doctori Huttonio occurrerem juxta **Whitehall**, Præfationem

nem mecum habui, à Typographo miſſam ad corrigendos errores Typographicos, quam non oſtendi ſolùm Doctori Hutton, ſed & perlegi totam, in qua (ut ſupra memoratum eſt) eorum pleraque in *Appendice* addi dicebantur, quæ poſtea Bidlous in prima ſua ad me Epiſtola pollicebatur; in qua etiam poſt mentionem Bidloi factam, ut qui ediderat centum & quinque Tabulas priores, ſequebantur hæc verba, **Whose Performance I shall not in this Place either commend or condemn,** *Cujus laborem hic nec laudabo, nec improbabo.* Quæ verba coram rogante Huttonio delevi, & in impreſſione omittenda curavi.

Neque hac vice tantùm liberè cum eo collocutus ſum de inſtituto meo, ſed quotieſcunque obvius factus ſum, neque quicquam ab eo ægrè tuli, ante editam hanc epiſtolam. Quid autem Huttonio ſufficiat, ut contentus reddatur, mihi nondum conſtat, certe nunc primum aperit mihi, ſe non fuiſſe contentum.

Quæ ſubjuncta eſt Bibliopolæ Epiſtola, iiſdem elegantiis à Profeſſore referta, minoris momenti eſt, quam ut hic paginam impleat. In ea Bidloum monet ſe non noviſſe, quo uſque proceſſerat

 opus

opus nostrum, at se curaturum per quendam amicum suum emi Exemplar.

At tandem titulum operis acceperat, nec in fronte nomen suum invenerat unde subit furor poeticus, quem sequenti eructat flatu. *Cum*
P. 6. *autem crebras omnesque spernentem monitiones, atque elephantino circumtentum corio hominem experiebar, stimulo ipsum pungere naresque auresque vellicare hamulo constitui hujusmodi.*

Euge, Lepide Professor, *Hamatus* ergo es; an me *Cabiliæum* putas? gratulor tibi iterum de tuis leporibus, quos etiam neminem tibi surrepturum spondeo. At hamata qualis sit hæc Epistola, videas, obsecro, Lector Amice.

Mijn Heer
William Cowper,
Vermaard Chirurgijn,
tot
London.

Vir Clarissime,

Expeto (iterum etenim iterumque monitus siles) ad hasce tandem respondeas. quod rogavi, quodque abs te & jam rogo, summo ab me peti jure, nemo mortalium

ibit

ibit inficias: fac videam, quid præstiteris versione operis mei Anatomici in Linguam Anglicanam: sunt qui nomen meum, vix toto in volumine inveniri & alia, vix credenda abs te perpetrata, persuadere mihi conantur; verum ego, qui garrulitate famæ, invidiâ delatorum, nec malevolis pseudocriticorum artificiis, seduci me honorificentissimo de æquitatis tramite passus fui, inaudita neque parte altera, aliquid statui unquam, tacebo; usquedum quid de labore meo ab te actum sit, viderim ipse

Mitte itaque quantocyùs mihi (quartò hoc urgeo) integrum, sed incompactum editionis tuæ exemplar; cum itidem singulis septimanis, ad minimùm bis, tibi Harvicum curru ad navim, (vulgò het paquet boot) *hoc devehendi nascatur opportunitas, nullus dubito, quin quatuordecim dierum spatio, meum impleveris votum; sin minus, conquerar de illata in me injuria publicè: ipsi autem prædictæ navis magistro, mox ubi appulerit, cum expensis solvet exemplar, vir Consularis, qui hisce navibus præest, Brielæ, Dominus* Jacobus vander Poel: *si vero Amstelodami, aut hic Lugduni, istam mavis persolutionem, velim jubeas & erogatos habebis nummos, meque ad quodvis honestum officium*

paratissimum,

G. Bidloo.

Dabam Lugd. in Bat.
Die 13. *Februarii,*
1699.

Quæso,

Quæſo, *honorificentiſſime* Domine Domine Profeſſor, ne hominem tam curtæ ſupellectilis obruas *Honorificabilitudinitatibus.* Hoc autem mihi quam auſpicatò evenit, ſingularem hanc Profeſſoris humanitatem minimè fuiſſe durabilem Quippe, ſi promiſſam quatuordecim dierum patientiam præſtitiſſet, me contra memet ipſum forſan in partes ſuas pellexiſſet accepti honoris gratia. At hoc me metu liberavit, quippe impatiens, fideique datæ immemor ne totum quidem triduum expectat, quin die decimo ſexto literis Huttonio datis referveſcit æſtus, qui mox detumuiſſe videbatur. In his me ſolito tumore, & faſtu Plagii in-
P. 7. cuſare coram Eruditorum tribunali, & *infauſtis* (neſcio quibus) *carminibus faſcinare* minitatur. Has inſequuntur aliæ Belgicè ſcriptæ (& ab ipſo Bidloo traductæ)
P. 8, 9. à Bibliopola Amſtelodamenſi Londinenſibus, quarum ſumma hæc eſt. Querela Profeſſoris, quod nomen ejus in fronte libri noſtri non proſtaret. Querela ipſius Boom, quod Bibliopolæ noſtri conſilium ſuum illi non aperuiſſent novam per me moliendi Anatomiam Tabulis iſtis accommodandam, unde illi ſpem lucri ex libro Bidloano ulterioris præripuiſſent; venditione ejuſdem hoc modo obſtructâ. His addit,

Profeſſorem

Professorem me graviter increpare, quod Tabulas addiderim suis novas (seu, ut ipse vult, suas novis onerassem) nec literis suis responderim.

Horum omnium reddetur ratio, cujus mox pudeat Professorem, *& dici potuisse, & non potuisse refelli.* Quippe cum (ut dictum est) ex unanimi eruditorum in Anglia suffragio didicissent Bibliopolæ Smith & Walford, Tabulas Anatomicas (Bidloi dictas) nitidas esse & elegantes, paucisque exceptis graphicè delineatas, descriptionem vero Bidloi propriam imperfectam & obscuram esse, mendisque & erroribus scatere, consilium ineunt de redimendo à Bibliopola Amstelodamensi certo exemplarium numero. Pro quibus cum inter eos convenisset, mecum agunt nostri de explicatione nova construenda sermone vernaculo. Cum autem observarent Tabulas magni passim æstimari, quæ verò Bidloi propria erat, descriptionem domi, & foras sordescere, ne istam eandem Anglicè redderem disertis verbis cavebant, sed ut de novo ex autopsia Anatomica ordirer, additâ conditione, quò faciliùs me flecti permitterem, quicquid omissum, aut erratum in ipsis Tabulis observarem, meipso indicante, & corrigente ad vivum delineatum, & ære incisum iri, nequid deesset, quo opus omnibus numeris absolutum redderetur. Hinc

prodiit

prodiit Appendix noſter continens novem Tabulas, quas Bidlous opus ſuum *onerare* dicit, quod errores ejus corrigendo detegant, quaſque ideo omiſſas maluit. *Nomen autem & Iconem Bidloi paginâ Epigraphicâ* interdixere Bibliopolæ, ne ejus haberetur explicatio noſtra, & ſumptus periclitaretur. Vili adeo pendebantur hic labores ejus proprii.

Ne autem in lædendo æquo promptior viderer, rationem hanc Bibliopolarum ſubticere malui, quam provocanti Profeſſori gravius quicquam & invidioſum aperire. Quum igitur in præcedente epiſtola, quam ſecundam ab eo acceperam, acriùs inſtaret, ut exemplar libri noſtri ad ſe tranſmitteretur, quartumque ſe hoc urgere dicit, cujus nunc primùm ad me devenit notitia, Bibliopolas convenio, qui mihi retulerunt, ſe miſiſſe exemplar unum Henrico Boom, quod eum Bidloo traditurum, ratum duxi; quod evenit. Dehinc Bidloo literas dedi, in quibus operis rationem, additiones, & ſententiarum noſtrarum in multis diverſitatem, ſummatim paucis & modeſtè expoſui. Hanc etiam Epiſtolam in ſuam tranſtulit Cloacam, & imprimi curavit, ſed adeo immutatam, ut pro mea vix agnoſcere audeam. Immutata autem, ut eſt, me ſatis vindicat ab iſtius injuriis, & calumniis. Quippe, quas

P. 10, 11.

quas occupant, Paginæ duæ, solæ sunt per totum libellum, quæ modesti & ingenui hominis esse videntur, cæteræ insulsi & arrogantis manifesta produnt indicia. Quod autem de diversi coloris atramento, & alterius manu quinquaginta correctionibus addit, id omne fide Bidloana commentus est; cui facile est, apud mihi ignotos alterius manum nostræ subrogare.

Cur autem priori, quam acceperam, epistolæ non responderim, scire si expetas, curiose Lector, quoniam inibi auxilium promittit suum, & inventa crepat; id non factum est, quia dolo malo mecum agi sentirem, & serò promitti, quæ dudum à me præstita cognoverit à cura Huttonii, nisi quædam ridicula, quæ ipse janctanter interserit. Hoc autem artificio speraverat, ut sibi deberi viderentur, quæcunque ipse addiderim. Cum autem aliter occupatus inanibus altercationibus non vacarem, commercium negligere decrevi, quod necessariò in litem desiturum prævideram. Quippe me cautum fecerat Clarissimi Ruyschii indignis excepti modis Fatum, & monuerat quam facilè moveatur bilis homini superciliosо, & turbulento.

At cum tandem provocatus (sæpiùs ut ipse ait) modestè responderim, æstuat ira humanissimus

Profeſſor, ampliùs apud ſe non eſt. At quare? Opus meum deprehendit Stultitiâ, Ignorantiâ, Barbarie, Ineptiis, & Erroribus abſurdis refertum, ejus autem nomen non præfigitur, ipſum Authorem non agnoſco. Vide, Lector, quam mihi ſit propitius Vir celeberrimus. Nullus errorum meorum tam abſurdus quem non adoptaret, nullus laborum meorum tam futilis, quem pro ſua in me benevolentia ſibi non aſciſceret. Imò præ exceſſu Urbanitatis & Benevolentiæ mihi iraſcitur, excandeſcit, & pene rabidus fit, quòd eum tantum virum, tantæ Eruditionis, tam puræ Latinitatis nolim injuſtè Patronum Stultitiæ, Ignorantiæ, & Barbariei meæ. Qui malim convitia & imprecationes Profeſſoris ſuſtinere, vocari *Latro in publicis viis*, *Alaſtor Panſophus*, *Fur*, *Argo oculatior Geryon*, *fraudulentus Tenebrio*, *Harpyia*, *&c.* & *Cruci* aliiſque Tormenmentis damnari, quæ Viri Clariſſimi intemperatus erga me meaque ſuggerit amor, quam ut ipſum in ſe recipere ſuſtineam, quicquid Ego *Impudentiâ*, *Fraude*, & *Latrociniis* deliquerim.

P. 13, 14, 15, 16, 17.

O Profeſſorem vere Chriſtianum! qui aliorum demerita in ſe ſuſcipere tam ſolicitè ambit. At forſan ficta hæc erga nos Pietas. Forſan non adeo ſordebant illi labores noſtri, ac eos vult videri.

Forſan etiam propter lucrum imminutum, propter errores & omiſſiones ſuos pluſquam ſeptingentos calamo literulis modeſtè notatos, propter Inventorum & Appendicis non ſuorum ei non ultro oblatorum Famam & Opus noſtrum mordet, & lacerat, nec tantum propter locum in Pagella Epigraphica ſibi denegatum, quum ipſum librum contemptui habeat, adeo enormiter ſævit & inſanit. At de his, ut ut ſint, Lectori liberum permittimus, & integrum judicium.

Quod autem inſerit, de pacto inter Bibliopolas ſuum & noſtros violato, id omne à re noſtra alienum omnino eſt. At hic obiter non inopportunum duxi lectorem monere, Viros hos eſſe probos, eoſque ſerio aſſerere, aliam ſibi injectam conditionem non eſſe, niſi de pretio Tabularum, & non edenda Explicatione ulla Sermone Latino aut Gallico, in quibus ſe fidem liberaſſe meritò aiunt. An vero quicquam inſtituti ſui Henrico Boom ſuboleret, ſe quidem neſcire, at magni ſuâ interfuiſſe, ne Verſionem operis Bidloani molirentur, quæ totis & Tabularum & Impreſſionis ſumptibus damno futura fuerat. Quippe adeo univerſalis hic Linguæ Latinæ peritia, quòd, niſi diſplicuiſſet Bidloi labor, ſupervacaneum fuiſſet, eum in linguam noſtram transferre.

 Expoſui

Expoſui tandem ſimpliciter tibi totam operis noſtri rationem & conſilium tam Bibliopolæ, quam noſtrum. Tibi cauſam deferimus noſtram, Lector Benevole, tibi dijudicandum relinquimus, quis noſtrûm juſtiùs *Plagii* inſimuletur. Bidlouſne, qui alienas edidit Tabulas pro ſuis ne ſemel quidem prolato Authoris nomine, cum explicatione inepta quæ ſuas non eſſe evidenter demonſtrat; impoſſibile enim eſt ut non perfectè intelligeret, quas ipſe deſignaſſet Tabulas; an Ego, qui nunquam eas mihi aſſeruerim, & tam Bidloi ut Tabularum centum & quinq; priorum editoris & ipſius operis Bidloani frequentiùs meminerim tam in Præfatione, quam in ipſo opere noſtro, &, quæ mea erat, Explicationem Anglicanam illi tantum non inſcriberem. Siquis autem de harum rerum veritate adhuc dubitet, conferat, velim, utrumque opus, Bidloanum & noſtrum, & nullo ſe extricabit negotio.

Quæ ſequuntur Animadverſiones Criticæ Bidloi in opus noſtrum, ejuſdem ſunt cum ipſo ipſius opere cæteroque libello hoc farinæ, Ineptiarum ſcilicet & Errorum faſtuoſa, & prolixa farrago, in qua ſpecimen Frontis, Ingenii & Peritiæ Anatomicæ ſimul oſtendit. Has ideo ſilentio & contemptu

temptu merito excepiſſem, niſi fortè Cathedræ Leydenſi parum detuliſſe viderer, ſi vel Hallucinationes & Abſurditates Profeſſoris ſui eo uſque deſpectui haberem. Illuſtri ergo Academiæ acceptum referat, quod eum ulteriori refutatione digner, quam tamen paucis ita abſolvam, ut agnoſcat quilibet, qualis Vir ſit.

Poſtquam jam per paginas 17. integras pene defremuiſſet, & ſe, quâ eſt modeſtiâ, in eadem cum VERULAMIO, BOYLIO, NEWTONO, GASSENDO *claſſe humiliter collocaſſet*, ad opus tandem ſe accingit. Ne autem à Mendacio proximè & immediatè inciperet, eorum quæ ipſe in Tabulas ejus 1, 2, & 3. adverterim, in paginas 24, & 25. (ſeriei forſan non rumpendæ ergo) rejicit; à quibus tamen propter eandem cauſam ipſemet initium ſumam.

Hic iterum occaſionem mihi ſubminiſtrat Celeberrimus Profeſſor gratulandi ſibi, tam de *Ingenio*, quam de *Ingenuitate*, ut qui fœliciſſimus ſit Inventor Floſculi iſtius Rhetorici, qui tam bellè tinnit, *Onus* Ὄνος. Velim quidem, uti Repertores terræ alicujus incognitæ ſolent, ut in rei memoriam nomen de nomine fingat. Quod autem dicit, Primam figuram *Tab*. I. (quam mox haſce duas *P*.24.

duas vocat) *publicari & extare in libro cui titulus* ANATOMIA PER USO ET INTELLIGENZA DEL DISEGNO, &c. PRÆPARATA SU'i CADAVERI, DAL DOTTOR BERNARDINO GENGA, REGIO ANATOMICO, &c. Id omne *fide Bidloanâ* dictum eſt, nec alia indiget reſutatione, quam ut conferatur iſte Liber cum *Appendice* noſtro, & (ſi cuipiam ita lubeat) uterq; cum Archetypo memorato qui apud me domi eſt. Quod autem addit de regulis proportionis corporum delineandorum ab *eodem* & ALBERTO DURÆO, LEONARDO DE VINCI, *I. P.* LOMAZZO MEDIOLANENSI, &c. id mihi in honorem, niſi ab hoc homine, dictum duxerim, quanquam mihi nondum conſtat, an quicquam nobis coincidat.

Tab. IV. à qua obſervationes ſuas criticas orditur, *Stratorum* ſeu *Laminularum Cuticulæ* exiſtentiam negat, quas quilibet *Pharmacopolæ* Servulus, qui Veſicam Epiſpaſtico excitatam vel ſemel ſecuerit, demonſtrare potuit, & *Loculos Membranaceos*, quos oſtendere ne Anatomiam quidem *Lanioniam* ſuperat, & quodlibet Macellum aſpectui quotidie palam exhibet in Vitulis aliiſque animalibus. O *Egregium Anatomicum!* O Profeſſorem celeberrimum! qui ne Limen quidem *Anatomiæ* ſalutaverit rudium

Pharma-

Pharmacopolarum & *Laniorum* ministris pueris familiare. Hæc autem documento esse possunt, quanta ab hoc homine Miracula, qualia inventa expectanda sunt.

At ne aliter de eo concipias, Lector Ingenue; ac est, *Tab.* V. *Fig.* 1. pergit sui specimen ostendere, & queritur me explicare Literas E E *Os Frontis & Bregmatis*, quas ille *Expansionem Periostii denotare*, erroris sui tenax asserit; quum tamen *Periostii* illic nihil compareat, nec quicquam aliud nisi *Os Frontis & Bregmatis denudatum*. Huic Figuræ unicam addideram Literulam, scil. I, quæ *Arteriolam* & *Nervi ramulum è Cranio exeuntes in Musculum Frontalem* designat quorum utriusque, quanquam luculenter in Figura expressi notitia illum fugerat; quæque me ideo solum notasse dicit, ut de Aneurismate in ea parte dicendi mihi fieret occasio, quasi Arteria & Nervus iste notatu aliàs indigni essent. At se fallit Professor, nec Aneurismatis solius gratiâ, sed & propter se notata sunt hæc Vascula, ut ejus omissiones supplerem, quanquam nec Aneurisma istud, ut Casum, qui neq; familiaris, neque contemnendus esset, memoratu indignum duxerim.

In

In Figura ejuſdem Tabulæ 2. quatuor etiam Literas adnotavi, quarum priores duas *Duræ Matris Vaſa ſanguifera* E, & Duræ Matris partem Suturæ Coronali contiguam F abſque cenſura tranſit. At tertiam G G, quæ Venas Cerebri in *Duplicatura Piæ Matris, antequam Sinum Longitudinalem ingrediantur*, oſtendit, graviter reprehendit, aſſerens Venas *in Cerebro propriè loquendo non dari*, quanquam hæc Figura eas Venas optimè exprimit, & iiſdem exprimendis peculiariter deſignari videtur. Sin Profeſſori contigerit Cerebrum ſine Venis, id monſtrum ei non invideo, de cæteris omnibus ſecurus ea Venas habere. Quod autem *margines Cranii* H H notaverim, id ei ſuperfluum videtur, quanquam ipſemet *Tab.* VI *Fig.* 1. *Tab.* VII. *Fig.* 1. & 2. & *Tab.* IX. *Fig.* 3. idem faciat. In his verò perſpicuitatis gratia, & perplexitatis vitandæ ergo diverſas partes iiſdem literulis notavit, ut in *Tab.* VII. *Fig.* 2. ubi E E deſignat *Margines Cranii*, & ipſum etiam *Pericranium revolutum.*

Quod autem *Tab.* VI. me res aliter ab ipſo explicaſſe queritur, id temerè & inconſultò factum non eſt, quippe idem factitare ſæpius, imò ubiq; fere coactus ſum. At hîc quidem, ſicubi alias, non abſque neceſſitate factum eſt. Hic enim manifeſta

ſeſta prodit indicia ſe non intellexiſſe Tabulas, quas vocat ſuas. Quippe *Cerebellum dura Matre velatum*, quod ego I notavi, non agnoſcit, ſed pro *duplicaturæ duræ Matris parte* aliqua erranter accipit, & *exeuntem è Foramine magno Oſſis Occipitis Medullam Oblongatam*, quanquam in iſta Tabula graphice delineatam & à me Litera H notatam *eo loci apparere* denegat. Quos errores monitus non corrigit, ſive id ex Faſtu, ſive ex alia cauſa, quæ illum à peccato excuſet, contingat, niſi forſan denſæ Soli natalis nebulæ oculorum & mentis aciem Profeſſori retuderint.

Fig. 3. me reprehendit, quod quæ ille *Vaſa ſanguifera* nuncupaverat, *in ſinum patentia*, Ipſe *Venas Cerebri priuſquam Sinum intrent* explicem. Quod ſi mihi deeſſet hujus rei ratio ſatis firma, Ipſe mihi ſtrenuam ſuppeditat Profeſſor in ſuis ad Tabulam præcedentem notis. Cum enim hic loci vocabulo communi utitur (ſcil. *Vaſa ſanguifera*) de *Arteriis* ſolis intelligendus eſt; *Venas* enim *Cerebro* negat. Sin nunquam negaſſet, rectè ego Venas dixiſſem, ad tollendam vocis ambiguitatem, quæ indifferenter pro Arteriis, (quæ in ſinum nullæ hiant) aut Venis accipi poſſet atque ita Tyrones in errorem ducere. Quæ ſequuntur ejuſdem Tabulæ Figuræ tres à Natura prorſus ali-

 enæ,

enæ, eaſque ideo totas cum explicandi munere *Bidloo* ſoli in poſterum permittemus.

Pergit autem me reprehendere, & ait; *Septima Tabula duas complectitur Figuras, quarum primæ literas* G *&* H *conjungit; etſi prior, matre durâ apertâ, cerebelli faciem; altera limbum ejus, medullæ oblongatæ viam præbentem ad inferiora, delineat, vertitque.* Hic ſibi reclamantem Profeſſorem audire eſt, & errores proprios corrigere ſatagentem, abſque tamen nota quacunque cenſoria pro ea qua Celeberrimum Profeſſorem colit indulgentia. In priore enim explicatione aſſerit G *Cerebelli latus alterum Dura Matre velatum* oſtendere; in hac autem Duram Matrem apertam eſſe ad G uſque ad limbum H. In utraque autem craſsè hallucinatur, adeo Profeſſori humanum eſt errare. Cerebrum enim in hac Figura anteriùs reclinatum ſatis non eſt ut appareat Limbus, neque ipſe eo uſque procedit, ut Medullam oblongatam attingat, ſed ſuperiùs deſinit, antequam Proceſſus Cerebelli Medullares Caudici Medullari committantur. Quod autem mihi exprobret, me in explicandis literis I I I illum non ſequi, id mihi in honorem duco. Quippe ubi errandi locus non dabatur, ille ſubjectum extendit, & pro *Marginibus Oſſis Occipitis,* quæ ſolæ hic apparent, totum ſupponit *Cranium,* ut

etiam

etiam ineptiendi daretur. Quas ergo ille ſimplici I *Diſſecti Cranii partes* vocat, ego pro Marginibus Oſſis Occipitis triplici literula notavi, ut ad exhibitæ partis deſcriptionem propius accederem, quam per vocabula ejus generalia & ambigua.

Ne autem aliquando non erraſſe videatur, ſuccenſet mihi, quod Cerebellum anteriùs verſus *Sellam Turcicam* reclinari dixerim, quod ille *in ſitu naturali capite inverſo* expreſſum affirmaſſet, & ne hoc non ſufficiat ad demonſtrandam Peritiam ſuam Anatomicam, & cum his Figuris, quas pro ſuis vendicat familiaritatem peculiarem, *Proceſſum Cerebelli vermiformem* luculenter expreſſum, & à me literula (b) notatum, *eo loco viſibilem eſſe* negat. Obſecro tamen, Egregie Profeſſor, ne te vidiſſe nega, literulam deſignantem vidiſti, partem deſignatam literula vigeſies majorem & nitidiùs excuſam teipſo Schema exhibente non vides. Cave oculos hebetudinis incuſes, nequis inde intellectum ejuſdem redarguat. Quin potius rejicis ad nugas iſtas Pictorias, Nervos Octavi, Noni, Decimi, & Acceſſorii Paris, *&c.* quas ad Operis elegantiam tibi inobſervatas addidit Pictor. An verò tibi perſuaſum habes, Nervorum parium trium origines, cum Acceſſorio & cæteris partibus in illa Figura expreſſis nugas eſſe omnino negligendas præ

tua inani præfatiuncula, quod tam fortiter queraris me istas notasse, hanc autem prætermisisse? Atqui ideo hanc & hujusmodi omnes ex consulto prætermisi, quòd tuas esse agnoverim, & solas præter errores in hoc opere tuas dici posse; & institutum erat nostrum Figuras explicare, quod conatu tuo non obstante desiderabatur, non ineptias tuas per omnia persequi. Cur autem me ad Præfatiunculam revoces, non liquet, nisi ut advertam te Oratorem æque infelicem esse ac Anatomicum, & ubique extra locum desipere.

Tab. VIII. *Fig.* 1. Quod notaverim sub litera C deesse *Sinum Falcis Inferiorem*, Bilis ei turget, quanquam & ipse idem fassus est. Deesse tamen revera aliquando Subjectis humanis Sinum istum innuit; quali quidem mihi nunquam viso si suspecta fides ejus habeatur mihi, qui & experientiam & peritiam Anatomicam ad hujusmodi observationes faciendas non injuriâ in illo requiro, Lectori mirum non videbitur. Ineptas ad cæteras figuras cavillationes usque ad quintam, non moror, utpote quæ nisi questum puerilem & injustum nihil continent. Hic autem excandescit, quasi inventum ejus, in quo gloriatur, supprimerem, invidè *occultando novam* ejus, *de tertia Cerebri Membrana, descriptionem.* Quot mihi occasiones subministrat facundissimus, simul

&

& ſagaciſſimus Profeſſor gratulandi ſibi tam de Inventorum fœlicitate, quam de Sermonis puritate & nitore. Hic nos invitat, ut olim Fæcialis ad ludos Seculares, ad videndam Membranam, quam nemo mortalium vidit unquam, neq; viſurus eſt; & *deſcriptionem de Membrana*, tali elegantia concinnatam, qualem Priſcianus agnovit nunquam, neque agniturus eſt. Liceat autem, pace Viri Doctiſſimi, profiteri ingenuè, me illi neque Inventum neque Latinitatem quam curta cunque mihi ſit ſupellex, invidere, cum utrumque ſui proprium ſit, & nuſpiam niſi in Cerebro & Operibus Profeſſoris exiſtat. An vero hebeſcant grandiloqui hujus Homunculi Oculi an Intellectus, quòd monitus non agnoſcat Duram Matrem, tam graphicè in hac Figura delineatam ſuper Cerebellum, Lectori æquo dijudicandum relinquimus.

In *Tab.* IX. *Fig.* 1. multa ſunt à Natura non parum abhorrentia, quæ tamen omnia Bidlous pro ſuo more *typum naturalem ad amuſſim æmulari* dicit. Neque enim notantur *Protuberantiæ duæ albæ ſolæ* ut non bene expreſſæ, quanquam in molem iſtæ excreverint portentoſam. Ipſum etiam *Infundibulum* E adhuc magis vitiosè exprimitur, & juſtam menſuram non minùs excedit. *Nervos* autem *Olfactorios* R Q S ut corpora *Cylindrica* exhibet hæc

Figura,

Figura, qui tamen *Plani* ſemper reperiuntur in Subjecto humano, & ad Baſin latiores. Arteriarum item *Vertebralium* & *Carotidum* Rami coeuntes P P P in figura realibus ampliores pinguntur. Ut tamen errores hujuſmodi cæteros taceamus, quos, ne iniqui ſimus, Bidloi non eſſe fatendum eſt; quippe cui ne viſi quidem fuerint; rerum ſuarum pluſquam ſatagit Profeſſor. Tantas enim inter Nervos turbas concivere ejus explicationes, quantas haud quiſquam facile componet. Nomina, Munera, Numerum, Situm, confudit, auxit, mutavit. Vix quicquam ſuo loco, nomine, aut officio fruitur. Præter decem Nervorum paria intra Cranium oriunda, altera duo ſuperfœtavit paria, & intra Cranium duodecim paria numerat, inter quæ par Intercoſtale Octavum ſortitur locum, de quo in *Baſi Cerebri* invento, iterum Profeſſori gratulor, nec Inventionis fœlicitatem aut honorem illi invideo. Ne autem Profeſſori Celeberrimo injurius eſſe videar, quod utcunque laceſſitus ſtudiosè ſemper evitavi, ingenuè fateor & hos errores non omnes tam ejus proprios, quam Deſignatoris aut Delineatoris eſſe, qui præter naturam plures, quam è *Baſi Cerebri* revera oriuntur, nervos appoſuerat Iconi. Quem explicaturus Vir Doctiſſimus, cum non ſatis perſpectum haberet hoc figuræ vitium, illique incumberet quæ

alibi

alibi omiſerat reddere, neque tamen extemplò occurrerent tot nervorum illuſtrium Nomina, quot in Figura diſtinctæ imagines, nequid ignoraſſe videretur, in auxilium accerſit Truncum Nervorum Intercoſtalem, quo digniorem nullum inveniret, qui immediatè è Cerebro duceret originem, duceret necne. Ejuſdem Tabulæ Fig. 2. ad F delineatur Vena, (qualem ipſemet eo loci è Cranio exeuntem plus ſemel obſervavi) quam ille pro nervis Olfactoriis agnoſcit, notatque in explicatione ſua Latina. In hunc errorem, qui explicantis proprius erat, adverteram, non quod illi ignorantiam exprobrarem ſuam, quamvis craſſam & reprehenſione dignam, ſed ut Tyrones ab errore revocarem, quo ille duceret. Ille verò, leviſſimam reprehenſionis umbram indignatus, neque linguam Anglicanam ſatis callens, errorem ſuſtinendo Conſtantiæ laudem ambit. Unde ex duplici errore Anatomico, & Grammatico naſcitur Apologia plus ſatis ridicula. Verba ipſius ſunt, Pag. 20. *Fig.* 2. ad literam F, ait, *me vaſa ſanguifera notare loco nervorum olfactoriorum; cum è contrario, eos acicula depreſſos, in tranſitu tantum demonſtrem deque vaſis ſanguiferis, ne verbulum quidem proferam.* Atqui hoc ipſum erat, quod notaveram; Vas Sanguiferum ibi expreſſum erat, cui in explicatione ſuffecerat Profeſſor Nervos Olfactorios, qui neq;

eo

eo loci, neque ea facie utrunque depressi unquam apparuerunt. Hic autem Sermonis *Anglicani Batavo* ignoscenda videtur Ignorantia, *Anatomiæ Professori* ejus Artis haudquaquam. At nequa desit Peritiæ hujus inscrutabilis exemplum aliquod illustre, errore forsan pictorio, ni ille suum malit, (*Fig.* 3.) litera O à sinistra in Nervum septimæ Conjugationis locatur, eadem à dextra Nervum quinti paris occupat. Pro sua tamen humanitate nullum hic admissum errorem, nullum discrimen advertit inclytus Professor, sed utrumque O O Nervos Auditorios explicat. Forsan & Par quintum pro Auditorio habet.

In Tabula decima Clementiæ specimen exhibet, & in me nihil regerit, forte gratiam relaturus, quod in illa Tabula eum non ultra duodecies castigaverim. Eandem etiam Undecimæ porrecturus erat gratiam, cum forte occurreret *Ægilopis* & *Fistulæ lachrymalis* mentio, unde subitò excandescit Professor, cui semper invisum Chirurgicum quodcunque. Hic etiam pro more suo *Perfidiam* seu *Inscitiam* meam increpat Humanissimus simul & Eruditissimus Professor. Quam tamen opprobrii tam gravis occasionem dederim, mihi non satis liquet, perplexam adeo accusationem suam reddidit. Seu, quod immediatè sequitur in Pagina, illi

illi *Perfidus*, & *Ignarus*, propter *Ægilopis & Fistulæ lachrymalis* mentionem injectam; quia forsan credat ejusmodi morbos nullos unquam extitisse, aut mihi unquam visos fuisse. Seu, quod remotius est, quòd ejusdem Tabulæ Fig. 23, 24. *Oculi humores Cryſtallinum, & Vitreum exſiccatos exhibere* dixeram. Hic se comiter demulcens præfato sibi honore Verecundissimus Professor Lectorem monet, quantum sibi debeat, & ita magnificè orditur, (Pag. 21.) *Ego Lectorem instruo.*

Quid tanto dignum feret hic Professor hiatu?

Scilicet ea, quæ possunt liquari, non possunt exsiccari. O Egregium Philosophum! O Doctrinam Cathedra verè dignam! Res quidem hæc notatu vix digna videretur, nisi ut Lectori planiùs innotescat, qua fide mecum agitur, qua *Perfidia Perfidus vocor*, qua *Ignorantia Ignarus*. Audierat Professor Humores Oculi Cryſtallinum & Vitreum aeri expositos liquescere. Hinc ratus me corripiendi occasionem sibi dari, avidè eam amplectitur, & incautus quò ruat, *Perfidiam & Ignorantiam* inclamat, in utramq; proprium caput allisurus. Quippe ignarus, id adhuc ambigi inter Anatomicos, an Tunicæ Humorum *Criſtallini & Vitrei Aranea, & Hyaloeides* dictæ reverà ex-

istant, an sint tantum reliquiæ eorum Humorum exsiccatorum pro Membranis falsò à quibusdam habitæ, quod ego cautè proposueram, ille quasi perfide aut ignoranter factum stulte exprobat. Ne autem fraus aliqua non fieret, quanquam cur fieret hîc loci ratio illi nulla adesset, nisi quòd moris erat, utriusque explicationis Membrum obtruncat alterum. Integra sic se habet utraque Explicatio, Fig. 23. *Humor Crystallinus siccatus, quem* Bidlous *Anatomicorum quorundam fidem secutus, Membranam Araneam seu Cristalloidem vocat.* Fig. 24. *Humor Vitreus siccatus: eâ tantum parte relictâ quæ pro Membrana investiente à quibusdam habetur.* Hic autem, det modò Lector veniam, eum hoc Instructionis onere exsolvam, & vice versâ Professorem *instruam.* Sciat, igitur velim, Vir Celeberrimus, hos humores, quanquam in aere liquescant, cum id neque prompte, neque ex toto fiat, ex parte tantum resolubiles esse, quorum aliquid semper exarescat. Hoc illi, si membranam nuncupare libet, per me licet. Quippe, ubi in re obscura Doctiores secutus errat, ignoscendus mihi videtur; at quanquam error veniam, arrogantia castigationem meruit. In me verò, quod mallem sententiam meam aliquo modo premere, & innuendo significare, nequid in re vix satis manifesta audacter & dogmaticum nimis proferre viderer,

viderer, furibundus involat Profeſſor, eruditionem & urbanitatem ambitioſe adeò oſtentans, ut etiam Lectorem æque ac me Ignarum vult, ne deſit *inſtruendi* occaſio. Hæc autem Inſtructio, quam tantopere crepat, ex parte vulgaris eſt, ex parte fallax. Humores enim hos ſenſim liquari Tyronibus notum eſt. Quid enim mirum ſi Corpora pene fluida, viſcida, aquea, multo Sale imprægnata, in aere tandem diffluant? Quippe, Salibus aeris commercio ſolutis laxatur Corporis vinculum & compages, unde liberiores factæ partes leviores & ſubtiliores facile avolant, relicto tamen ſemper craſſamento, quod non immeritò humor exſiccatus dici poteſt. Ut autem ita accipi poſſent explicationes noſtræ, ac ſi humores integri exſiccarentur neque mole imminuti, neque forma mutati, altero membro truncatas reddidit. Quo autem dictis firmetur fides, & fiduciæ ſimul & eruditionis ſpecies oſtentetur, ad Anatomicos univerſim omnes provocat; quanquam Sententiæ noſtræ Authorem in ipſis explicationibus noſtris nominatim citaveram. Hic igitur in aciem rurſus producendus, qui quanto in cæteris Vir cordatior, tanto etiam in his rebus oculatior & verſatior. In ſuæ *Ophthalmographiæ Capite tertio* Celeberrimus Dominus Dr. *Briggs* harum Membranarum, quas Fig. 23, & 24. deſignari vult Profeſſor, exiſtenti-

am negat, dicens alteram nuſquam reperiri, alteram eſſe pelliculam tantum adventitiam humore aeri diutius expoſito lentè concreſcente, in hæc verba. *Hyaloides interim ſeu Vitrea nulla reperitur, nec ſane Humor Cryſtallinus, niſi aeri diutius expoſitus, vel leniter coctus (inſtar Lactis) cuticulam acquirit; quæ verò improprie tunica aranea dicitur, cum ſit tantum adventitia, ut in Oculo Bovis recens execto appareat.* Utrobi vero Ignorantia vel Fallacia (ſeu eam *Perfidiam* glorioſè magis appellare velit Profeſſor) crimini ſit danda Lectoris ingenui eſto Judicium.

Neſcio, Lector tolerantiſſimè, an tibi dudum prolixior non videar. Hujuſmodi enim bellaria citò faſtidium pariunt. Reſtant tamen pluſquam ſeptingenta ejuſdem Farinæ Fercula, quæ tibi ideo non apponam, quòd plura, quam quæ ad ſatietatem ſufficiant, jam me appoſuiſſe verear. Sin his dapibus unicam addere patellam mihi liceat, Profeſſori ad gratiam dabitur, in qua neque delectus, neque cultus eminebit. Quod autem occaſio improviſa porrigit, in bonam accipiat partem Vir Celeberrimus velim. Nam ut non ſolum omnia ſciviſſe, credo, ſic nec omnia penitus ignoraſſe contra plurium opinionem demonſtrandum hic ſuſcepi.

Quanquam

Quanquam autem illustriora multò, si delectum haberem, exempla suppeditat grande Professoris opus, ne cui iniquior videar, hinc obsequii inde simultatis suspectus, quam mihi præsentes Tabulæ ministrant occasionem, ut ut minùs quam aliæ multæ opportunam, eò lubentiùs arripio quod forte oblata, non studiose quæsita sit. Harum prima cum Figura prima Quadragesimæ octavæ Tabularum, quas suas *Bidlous* vocat, in plerisq; convenit. Hanc igitur ita notavi, ut quas partes priùs in sua Figura literulis notaverat Professor, iisdem illæ etiam in nostra conspiciantur; quo Peritia Anatomica Professoris extra litem collocetur. Quam ergo iniqui sint Professori, qui ei omnem scientiam Anatomicam denegant, vel ex hac ipsa Figura liquet. Quippe ex adnotatis ab eo literis constat eum agnovisse *Vesicam Urinariam* F. *Glandem Penis* E. *Ureteres* G. *Vasa Deferentia* H. *Vesiculas Seminales* I. Hæ autem sunt partes in hac Figura maxime conspicuæ & principes, quas novisse penitus ignorantis omnia non est.

Neque est cur tantopere exultent homines malevoli, invento uno atque altero Professoris errore aut omissione. Ut ex *pede Herculem* metiamur, quæ hujus Figuræ explicationibus exprobrantur

proferam,

proferam, ut, quam levia ſint, quam nullius momenti, Lector æquus dijudicet; & quicquid aut incuriâ, aut communi Naturæ humanæ vitio, quæ nos erroribus immunes eſſe non vult, peccatum eſt, eis omnibus veniam indulgeat. Quiſquis hoc Schema delineandum exhibuit *Præputii retracti portionem* literâ B notavit. Hanc Profeſſor ita explicuit. *Obſepitur unumquodque Membranâ exterius densâ, atque firmiſſimâ.* Hinc Nugatores illi, qui ludere ſolent in rebus ſeriis, cachinnum tollunt. Aiunt enim Præputium neque eſſe totius Penis involucrum, neque *Membranam denſam atque firmiſſimam*, ſed ex Cute laxa & molli conſtare. Eſto. An tanti eſt de *Præputio* levis error, quo toto carere poſſunt abſque incommodo gentes univerſæ quamplurimæ? Neque majoris momenti illud, quod quidam objectant de Urethræ loco perperam aſſignato. *Alligantur* (inquit Celeberrimus Profeſſor) *modò dicta Corpora relicto pro Urethra interſtitio* G. Ita tamen forte accidit, ut litera G. Venam Penis magnam notet, quam pro Urethra caſu quidem ſiniſtro habet Vir doctiſſimus, unde hi homines, qui omnia ſibi pro ludibrio habent, in riſum ſolvuntur. *Septum* autem quod ad D oſtendere laborat Profeſſor, eo loci apparere omnino negant. Hos & hujuſmodi errores Profeſſori paſſim vitio vertunt. At quid tandem ſi *Septum*

omnino

omnino nullum exiſteret, ſi Urethræ non meminiſſet? An qui ex eo didiciſſent Veſicam Urinariam eſſe Urinæ receptaculum, non facilè vel ex conjectura ſola obſequerentur dari eidem Urinæ exitum? Omiſſiones quod attinet, ſive eas Incuria peperit, ſive notatu indignas duxerit Profeſſor, cuilibet cauſæ potiùs imputandæ videntur, quam Ignorantiæ, quam fateri Virum Cathedrâlem ſummè dedeceret. Partium in hac Figura expreſſarum quæ nullâ notâ à Profeſſore inſigniuntur præcipuæ ſunt hæ, *Arteriæ* à me notatæ N N, *Venæ* M M, *Nervi* O O. Quæ animo utcunque exciderint Profeſſori, oculorum aciem effugiſſe vix eſt credibile, cum acu & ligatura omnes inſigniantur.

Hæc & hujuſmodi alia plura quam ſeptingenta Profeſſori exprobrare quidam ſolent; quorum ideo Catalogum ſubjunxi, ut appareat quam iniqui ſint in Virum bene meritum, qui tam levia objectare ſuſtinuerint.

CATA-

CATALOGUS eorum quæ in Tabulis, quas ſuas vocat Celeberrimus Bidlous, *aut non omninò, aut perperam notavit.*

Tab. 1. △△, * *
4. *Fig.* 6. F F.
5. *Fig.* 1. I, *Fig.* 2. E, F, G G G, H H.
6. *Fig.* 2. H, I, *Fig.* 4. H.
7. *Fig.* 2. a a, b, F F, G, H.
8. *Fig.* 4. E E, F F, G G.
9. *Fig.* 1. * * *Fig.* 3. g g, M, R, Q.
10. *Fig.* 1. a a, f f, ſ, *Fig.* 4. E E E, F F F.
ib. *Fig.* 7. D, *Fig.* 8. A, B B, C C, D, E, F F.
11. *Fig.* 8. D, *Fig.* 7. *
12. *Fig.* 4. D D, E, F, G, H, I, *Fig.* 5. L, R, S.
13. *Fig.* 1. M.
14. *Fig.* 1. P, Q, R, S, T, t, V, W, X X.
ib. *Fig.* 3. G, H, I I, K K, L L, *Fig.* 4. E E, F.
15. *Fig.* 1. K, L, M M, N, O, P, Q, *Fig.* 2. M, N, O, P, Q, R, S, T, V, W.
16. e e e, f f f, K, L, M, N.
17. I I, K K, L, O, P P, Q Q.
18. M M, O, P P.
20. N N, O O, P, Q.
21. H H.

Tab. 22. *Fig.* 1. D, E, F, G, H, †, *Fig.* 2. D, E, eee, F, G, *Fig.* 3. o, ee, *Fig.* 6. A A, *Fig.* 7. D, d, ee, ff, gg, *Fig.* 8. D, E, fff, *Fig.* 9. C.

24. *Fig.* 1. bbb, GG, H, *Fig.* 2. B, C, 3. C, 5. F, 6. o, R, S, *Fig.* 7. GG.

26. *Fig.* 1. b, EE, FF, ff, G, HH, I, K, k, LL, M.

27. P, Q, R, S.

28. ſ, S, T, V, W, X, Y, Z, †.

29. N, O, P, Q, R, S, T, V, W, XXX, Y, ZZ.

30. nn, OO, P, Q, RR, S, T, V.

33. KKKK.

34. *Fig.* 5. D, E, F, G, H.

35. *Fig.* 8. D, E.

36. *Fig.* 1. oooo, PP, Q, R, S.

37. *Fig.* 1. G, *Fig.* 2. B, C, D, E, F, P.

39. *Fig.* 1. D, E, II, *Fig.* 6. E, F, G.

40. *Fig.* 1. C, cc, *Fig.* 2. EE, F, G, H, I.

41. S, T, V, W.

42. 1, 2, 2. XX, ††, K, L, M, NN, O, P, Q.

43. *Fig.* 1. C, D, E, *Fig.* 3. D, E, F, *ib.* 4. D, d, EE, ee.

44. *Fig.* 2. LL, M.

45. *Fig.* 1. H, h, K, L, *Fig.* 2. K, L, M.

46. *Fig.* 1. I, K.

47. *Fig.* 1. aa, KK, L, M, N, OO, P, Q, *Fig.* 2. H.

Tab. 48. *Fig.* 1. b, L L, M, N N, O O, P P, Q Q.
49. L, M M, N.
50. a, b, m m, n n n n, W W, X X X.
51. *Fig.* 1. C C, H, *Fig.* 3. G.
52. N.
53. *Fig.* 1. C, E, F F, G G, H H, I, K K, L, *Fig.* 4. I I, K K.
54. d d.
57. *Fig.* 7. H.
63. *Fig.* 1. X, a, b, c, d d, e, f.
64. *Fig.* 8. Q, R R R, S, T, T, V V, W, X, Y, Z.
65. f, G G, H, I I, K K, L L, M, N, O.
66. H H, I I, K K, L L, M, N, O, +
67. O O, P, Q Q, R R, S S, T T, V V, W, X, Y, Z, *, +, †
68. Q, R, S, T, V, W, X.
69. M M, N, O, P, Q, R, S.
70. G G, H H, I, k, L, M, N, O O, P, Q Q, R, S.
71. O O, P, Q, R, Q, R, S, T, V V V.
72. H, I I, K, L, M, N, O O, P, Q, R, S.
73. K, L, M, N, O.
74. k, l, m, N, O, P, Q, R.
75. K K, L, M, N.
76. L, M, N, O, P, Q.
77. F F, G G, H H, I I, K K, L, M, N, O, P P.
78. G, H H, I I.
79. b b, E E, F, G, H.

Tab. 81. M, N, O, P, Q, R, S, T.
82. e, H, M, N N N, O, P, Q, R, S.
83. K K, L L, M, N, O, P, Q.
84. g, L, M, N.
86. *Fig.* 1. G, H, I, K, L, M, N, *Fig.* 2. F, G, *Fig.* 3. E.
88. n.
89. *Fig.* 2. L L, M M, N, O O, P, Q, R.
90. *Fig.* 3. E, *ib.* 5. F, G, H, *ib.* b, C, d, *ib.* 7. D, *ib.* 9. - - - D.
92. *Fig.* 1. G, H, I, K, L, M, *Fig.* 2. h h, T T, V, W, X X, Y, Z Z.
93. *Fig.* 1. C C, D D, 2. C C, D, 3. B B, 4. B, C C, D D, E, *Fig.* 5. C, 7. D, E, 8. D.
94. *Fig.* 3. A, B, C, 4. A, B.
96. *Fig.* 3. G, 4. G, 5. E, F.
97. *Fig.* 2. *
98. *Fig.* 1. E, F, G G, H H, I, L, k k, 2. E.
99. *Fig.* 1. I, 2. F, G, H, I, K, L.
103. *Fig.* 1. F, 2. B, F, G G.
104. *Fig.* 3. *, 2. A A, D, E, F.

Quanquam tenuitati nostræ indulgeri venia & potuit & debuit, si supra memoratis beneficiis, quibus ex nimia sua abundantia me onerat Professor, nihil omnino retulissem. Quoniam tamen, per quos profeceris fateri, ingenui, & quæ possis retribuere, grati hominis est, utroque officio pro supellectilis nostræ ratione paucis hisce pagellis defungi conatus sum. Et quoniam esse Professori indolem singularem quidem, at in quibusdam non pœnitendam adverterim, modò cultura & castigatio tempestivè adhibeantur, quæ eum ad frugem non malam tandem perductura videntur, ita exponam, ut si me pro amico, inter sinceros habeat, sin pro adversario, inter ingenuos.

Cum ergo Sors eum Anatomiam profiteri coegerit, in quam olim electio propria impegerit, & fato præcipitante eam Artem priùs doceat, quam didicerit, quod unicum superest huic malo remedium, indigitabo. Priùs ergo fastum ponat, & ea discere non pœniteat quæ ignorare pudeat. Huic rei ne asymbolus essem, præcedentem Catalogum dedi, in quo ut in Speculo septingentos conspiciat errores & omissiones, & qui corigantur, quos ut serio meditetur è re sua esse comperiet. Nam qui errorem defendit, eum ingeminat, qui agno-

scit,

ſcit, pene delet. Quo autem in futurum ab hujuſmodi delictis caveat, occaſionem ampliſſimam præbet opportuna Celeberrimi *Frederici Ruiſchii* vicinia, quam ſi amplectatur, & ſe præceptis & monitis ejus fideliter erudiendum tradat, ſpem de ſe faciet fore tandem aliquando, ut ſub tanto magiſtro in ſecandis Cadaveribus exercitatus, & in Tabulis aliorum Anatomicis explicandis monitus & inſtructus, rei Anatomicæ non omnino imperitus haud abſurdas habeat ad Tyrones Prælectiones.

Hoc autem ut ſibi ſemper præcipuum ducat, imprimis moneo; nequid edat in poſterum inconſulto prædicto Viro Clariſſimo, cujus in rebus Anatomicis ſpectata fides & Peritia errorum nubem diſſipet, & ſagax Induſtria contra probroſam omiſſionum turbam præcaveat. Siquid enim *Swammerdami* Scrinia, ſeu alterius cujuſpiam ſuppeditant, id rectiùs & perfectiùs explicare, quam olim ſolitus eſt, cum minore famæ jactura diſcet Profeſſor, quam ſi pro more hallùcinetur. Et ſi Authoris veri nomen inſcribendo reticere dedignetur, non minus ſibi honoris accedet ingenuitatis laude, quam ipſi operi pretii ex Authoris cujuſvis alterius celebritate.

Sim.

Sin Professori posthac ab alienis ad sua divertere lubeat magis, id sibi sacrum habeat, oportet, ne *Citationes* aut ejusmodi quicquam scribat, quo quenquam lacessat aut provocet. Quippe Artis Periti ab Imperitis reprehendi ægre ferunt, & pro injustis calumniis justa opprobria retorquere solent, quod hactenus Professori damno fuit.

Id etiam ut obiter moneam, sunt qui eum *Belgicè* scripturum rectiùs arbitrantur. *Prisciani* enim Cultores, eum continuò alternis quibusq; lineis fuste dedolari, haud æquis accipiunt animis, & se mutuum reddituros minitantur.

Sin latine scribendi consilium sit irrevocabile, ut stylum subjecto aptaret, ei lubenter author essem, neque ut Poeta historiam philosophicam aggrediatur. Nam quæ vere & libere philosophantem sola decet, simplex & incomposita oratio à Poesios genio maxime abhorret, quæ artificiose productis ambagibus, fictisque Metaphoris gaudens in perpetua fere Hyperbola versatur. Hac labe tactum Professori Cerebrum dudum observavi, & ex ipsa styli *Leucophlegmatia* eum repetito *Helleboro* indigere deprehendi. Sin inveterata & insanabilis non sit hæc loquendi *Cachexia*, quæ ad sanitatem

videtur

videtur ductura, methodum præscribam. Imprimis omne cum Poetis commercium studiose evitet. Ex iis enim perperam intellectis ineptâ æmulatione Magniloquentiæ hoc vitium contraxit, ut sine Hyperbola ne levissimum & vulgatissimum quicquam effutire queat. Hinc ex materiæ vilitate perit gratia poetica, ex sermonis apparatu & tumore fides & simplicitas philosophica. Deinde rem magis quam verba curare velim, & de ornatu quam de veritate narrationis minùs solicitum esse, & præ cæteris cavere ne res humiles & vulgares sublimi & fastigiata oratione elevare laboret.

Aliud etiam Professori vitio vertitur, quod se nimiis celebret præconiis, & inventa ubique crepet, quæ nusquam apparent, cum alia eorum sint figmenta errore prognata, alia dudum Anatomicis familiaria & soli Professori pro novis habita. Hoc autem malum ex parte sublatum erit, cum Vaniloquentiam primùm dedidicerit, & tam de aliis honestè loqui, quam de se modestè sentire inceperit, neque se cum *Gassendo*, *Harvæo*, *Cartesio*, *Boylio*, *Newtono*, priùs collocarit, quam alii eum tali consessu dignum judicarint. Cæteram quod attinet curationem eam ex bonorum librorum lectura diligenti facilè assequetur. Nam ubi, quid ab aliis sit factum, didicerit probe, quid à se sit faciendum, haud difficulter cognoscet. De-

Denique si se doctis & fidelibus præceptoribus tradat *Anatomia Grammatica*, & *Morali* erudiendum; donec & se & alios & artes meliùs norit, & à scribendis libris abstineat, donec eos attigerit annos, in quibus Prudentia ardorem restinguat juvenilem, spes erit eum tandem ad sanam mentem perductum iri, crepundia abjecturum, & se ut ingenuum, sobrium, & literarum non omnino rudem decet, gesturum. De quo nemo amicorum magis serio & cordate illi gratulabitur, quam Ego.

FINIS.

